

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 10T/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010138
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2021:6220010138.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Jánom Šulganom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. júna 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaná I. D., nar. XX.XX.XXXX v D.. trvale bytom Z..F..G. XXX/X, K. D.

je vinná, že

- po tom, ako dňa 29.07.2019 v čase okolo 10:00 h vo K. D., v objekte nemocnice s poliklinikou v ambulancii praktického lekára pre dospelých MUDr. Tibora Gašpara, využívúc menšej pozornosti a obratnosti poškodenej F. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. D., Z. XXX/X, o ktorej veku vedela, predstierajúc pomoc pri zbieraní vecí, ktoré sa poškodenej vysypali z jej otvorenej kabelky, ktorú mala pri sebe na dlážku čakárne ambulancie, jej odcudzila dámsku koženkovú peňaženku čiernej farby v hodnote 10,-eur v ktorej mala poškodená svoj občiansky preukaz, kartičku poistenca VŠZP, 20,00 Eur v hotovosti v bankovkách a minciach rôznych nominálnych hodnôt, nezistený počet rôznych zľavových kartičiek obchodných domov a debetnú platobnú kartu VISA číslo: XXXX XXXX XXXX XXXX od jej osobného účtu vedeného v S. S., po čom dňa 29.07.2019 opakovane použila uvedenú platobnú kartu k platbe za tovar bezkontaktným spôsobom bez potreby zadania ochranného PIN kódu postupne v predajni potraviny BALA na ul. P. XXXX v hodnote tovaru spolu 13,93 Eur, v predajni BILLA na ul. P.C. XX vo K. D. v hodnote tovaru spolu 28,38 Eur a v predajni TABAK v obchodnom dome Kaufland na ul. Š.. J. vo K. D. v hodnote tovaru spolu 14,40 Eur čím krádežou vecí a finančnej hotovosti spôsobila poškodenej F. K., trvale bytom K. D., Z. XXX/X škodu vo výške 30,00 Eur a neoprávneným použitím platobnej karty škodu pre Slovenskú sporiteľňu, a. s., so sídlom Tomášikova 48,83237 Bratislava, IČO: 00 151 653 vo výške 56,71 Eur, pričom I. D. sa skutku dopustila napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/112/2017 zo dňa 17.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/126/2018 zo dňa 10.10.2018, právoplatným dňa 10.10.2018 bola uznaná za vinnú zo spáchania prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c) Tr. zák. účinného do 31.07.2019.

t e d a

- prisvojila si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe, pričom čin spáchala hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,
-neoprávnene si obstarala platobný prostriedok a použila ho

t ý m s p á c h a l a

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona účinného do dňa 31.07.2019 s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona účinného do dňa 31.07.2019

a odsudzuje sa

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31. 07. 2019 s použitím § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa jej u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 škodu vo výške 56,71 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 01. 07. 2020 podal na Okresnom súde Veľký Krtíš prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš obžalobu na obžalovanú I. D. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b, ods. 4 písm. f) Tr. zák. v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. Zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaná I. D. vinu popiera. Uviedla, že v ten deň prišla pred 11 hod. k lekárovi, stretla sa tam so svedkom I. a rozprávali sa. Poškodená tam sedela, nevšimla si ju. Všimla si, že poškodenej vypadla fľaša, zodvihla ju a podala jej ju. Poškodená šomrala, že jej niečo chýba a asi to zabudla v lekárni. Poškodenú pozná, je to staršia osoba. Nakupovala bežné veci. Platí v hotovosti. V minulosti disponovala aj dcérinou kartou. Spochybňuje výpovede svedkýň - predavačiek. Nikomu sa nevyhrážala. V Bille si všimla, že za ňou stál netrpezlivý mladík, ktorý chcel rýchlo zaplatiť.

Poškodená F. K. uviedla, že sedela na stoličke u lekára. Obžalovanú si nevšimla, nevie kedy prišla. Spadol jej mobil aj fľaša. Mobil zodvihla a išla k obžalovanej po fľašu. Tá mala veľkú tašku, ktorú rýchlo hodila na stoličku, asi prikryla peňaženku. Až na schodoch pri odchode zistila, že nemá peňaženku. Vrátila sa a v čakárni sa pýtala na peňaženku, nikto jej neodpovedal. Išla do sporiteľne zablokovať kartu, po ceste sa stavila v lekárni Aqua viva, či ju tam predtým nezabudla. V minulosti sa stalo, že raz kartu zabudla v bankomate a raz zadala zlý PIN. Karta jej doposiaľ odcudzená nebola.

Svedkyňa W. X., zdravotná sestra uviedla, že v jej kancelárii bola obžalovaná, poškodená a svedok I.. Bolo okolo obeda, lebo bolo teplo. Poškodenej vypadla fľaša a obžalovaná jej ju zodvihla. Nepamätá sa, žeby sa poškodená vrátila. Obžalovaná nemal žiadnu bundu, nevie či mala tašku.

Svedok Y. I. uviedol, že videl ako poškodenej vypadla fľaša. Periférne videl ako jej ju obžalovaná podala. Nevidel, že by jej vypadlo niečo iné. Stál pri sestričke tak, že tá nemohla vidieť, čo sa deje, možno videla fľašu na zemi. Nevie o tom, že by sa poškodená vrátila do ambulancie po peňaženku. Nie je si istý, kto odišiel skôr.

Svedkyňa S. D. uviedla, že v tom čase pracovala v predajni Balla (teraz Sama), že už si všetko nepamätá, ale vie, že obžalovaná platila nákup na dvakrát, nevie či rôznymi kartami.. Kupovala drogériu, prací prášok a potom veci z mäsiarne alebo cigarety. Inokedy platila hotovosťou.

Svedkyňa D. P. uviedla, že obžalovaná u nej nakupuje často, zväčša cigarety a tabak, myslí si, že väčšinou platí v hotovosti. IT-čká zistil, že zhruba v tom čase bolo platené predmetnou kartou. Či ňou platila obžalovaná, nevie.

Svedkyňa D. L. uviedla, že v tom čase pracoval v Bille. Obžalovanú z videnia pozná. Vtedy tam bola s nejakým pánom. Platila na dvakrát. Prvý nákup boli bežné potraviny, druhý cigarety. Predtým neplatila kartou, ale v hotovosti, po väčšinou drobnými mincami. Stalo sa, že sa jej poškodená vyhrážala.

Ďalej súd vykonal dokazovanie v súlade s obžalobou a návrhom obhajoby tak, ako je uvedené v zápisniciach z pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie a vyhodnotil dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo i v ich súhrne. Z vykonaného dokazovania má súd jednoznačne preukázané, že obžalovaná sa dopustila krádeže peňaženky a neoprávneného použitia platobnej karty.

Z vykonaného dokazovania považuje súd za jednoznačne preukázané, že z platobnej karty poškodenej došlo k viacerým neoprávneným výberom. Túto skutočnosť má súd preukázanú z výpisov z účtu a žiadosťou o zablokovanie karty. Súd však považoval za nutné zistiť, či s kartou neoprávnene disponovala práve obžalovaná a či sa tá dopustila krádeže karty. Súd poukazuje, že tieto trestné činy sú vzájomne prepojené a súvisia spolu. Pokiaľ ide o trestný čin krádeže súd konštatuje, že neexistujú žiadne priame dôkazy. Žiaden zo svedkov a ani poškodená nevideli, že by peňaženku zobrala obžalovaná. Svedkovia si nevšimli, že by z kabelky vypadlo niečo iné ako fľaša, čo však neznamená, že by peňaženka nemohla vypadnúť na stoličku, resp. mohla byť odcudzená z kabelky. Poškodená síce vypovedala konzistentne, ale prakticky nič nevidela. Súd preto jej svedectvo nepovažuje za korunný dôkaz. Súd nepovažuje za podstatné, či sa poškodená s obžalovanou stretli u lekára o 10. alebo 11 hodine, keď svedkovia jednoznačne uviedli, že sa tam všetci stretli. Súd má však preukázané, že k blokácii karty došlo o 10.07 hod. Nie je na mieste spochybňovať výpoveď poškodenej zo strany obhajoby len preto, lebo svedkovia si nepamätajú, či sa tam vrátila a pýtala sa na peňaženku. Obhajoba spochybňuje obžalobu z dôvodu nesprávneho uvedenia predmetnej veci. V uznesení o vznesení obvinenia je uvedené číslo karty, ktoré malo byť odcudzené (XXXXXXXXXXXXXXXXXX) a v obžalobe je uvedené číslo XXXX XXXX XXXX XXXX. Súd súhlasí, že ide o jednoznačný identifikátor, avšak nesúhlasí s tvrdením, že obžalovanej doposiaľ nebolo vznesené obvinenie vo vzťahu k predmete krádeže. Karta, číslo ktorej je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia bola vydaná až 30.07.2019, nemohla preto byť predmetom krádeže a zneužitia. Išlo len o chybu v písaní, ktorá nemá zásadný vplyv na totožnosť skutku, ktorý je zachovaný. Bez akýchkoľvek pochybností je preukázané, že došlo k zneužitiu karty k účtu (obidve karty k totožnému účtu) vo vlastníctve poškodenej. Pokiaľ by súd prijal argumentáciu obhajoby, v budúcnosti by pravdepodobne nebolo možné podať obžalobu pre krádež financií, pretože každá bankovka má svoje nezameniteľné číslo. Za zásadný dôkaz viny obžalovanej súd považuje výpovede svedkyň L., D. a P. v spojení s písomnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Súd však neprihliadol na dôkaz - obrazový záznam z predajne BILLA, z dôvodu, že najskôr (dňa 02.09.2019) bolo oznámené, že spoločnosť so záznamom nedisponuje a následne, bez bližšieho vysvetlenia (napr. získanie zo zálohovaného zdroja) sa záznam v spise objavil. V spise sa síce nachádza úradný záznam zo dňa 13.12.2019, ktorý obsahuje popis záznamu, nie je tam však ani zmienka kto a na základe čoho doručil vyšetrovateľovi uvedený záznam, keď predtým vedenie firmy na žiadosť prokuratúry uviedlo, že žiaden nemajú. Vyvoláva to tak pochybnosti o autentickosti záznamu a jeho zákonného vyhotovenia a získania pre účely trestného konania. Prehratie takéhoto pochybnosti vzbudzujúceho záznamu je v neprospech obžalovanej, súd preto na dôkaz neprihliadol.

Všetky svedkyne uviedli (L. a D. s určitosťou, P. pravdepodobne), že obžalovaná nakupovala u nich v čase, kedy došlo k platbe predmetnou kartou na prevádzkach, kde svedkyne pracovali. Z pokladničných blokov vyplynulo, že nákupy uvedené na blokoch sú v drvivej väčšine totožné s nákupmi obžalovanej, ako si na ne spomenuli svedkyne. Akurát svedkyňa D.Á. si nespomenula na nákup mineráliek a v skutočnosti cigarety a drogéria boli na jednom nákupe. Svedkyňa si nebola istá, či druhý nákup boli cigarety alebo mäsové výrobky. V tomto prípade je však možné, že ďalší nákup z mäsiarstva mohol byť realizovaný z inej karty. Rovnako tak svedkyne uviedli, že obžalovaná u nich nakupovala aj predtým, ale platila v hotovosti. Takúto zhodu súd nepovažuje za náhodnú. Naopak považuje za vylúčené, aby sa obžalovaná nachádzala v troch obchodoch v čase, kedy tam bolo platené kradnutou kartou, realizovala nákupy na dvakrát (v dvoch prípadoch) v malej hodnote (nemusel byť zadán PIN) a sortiment nákupu obžalovanej v prevažnej miere zodpovedá nákupu platenému kradnutou kartou a neobvykle použila vo všetkých prípadoch platobnú kartu, keď predtým platievala v hotovosti. Zvažovanie viny na mladíka, ktorý sa ponáhľal považuje súd za naivnú, tendenčnú a účelovú obranu. Navyše obžalovaná nikdy nepovedala, že by ho videla aj v iných obchodoch. Súd tak považuje za preukázané, že obžalovaná sa dopustila prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. Zák.

Keďže má súd preukázané, že obžalovaná disponovala kartou, ktorá bola odcudzená spolu s peňaženkou poškodenej, je viac ako zrejmé, že krádeže sa dopustila práve obžalovaná. Tá popiera nielen zneužitie ale aj krádež. Obžalovaná nikdy nepotvrdila, že kartu našla a použila. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že poškodenej a obžalovanej sa v inkriminovaný deň stretli len na jednom mieste, v ordinácii MUDr. Gašpara, kde došlo k odcudzeniu peňaženky. Súd považuje za vylúčené a nelogické, aby niekto ukradol peňaženku s kartou a kartou neskôr platila obžalovaná, ako bolo preukázané. Súd sa plne stotožňuje aj s právnou kvalifikáciou uvedenou obžalobou. Je pravdou, že sa nepodarilo preukázať presný spôsob krádeže - či bola peňaženka odcudzená priamo z kabelky poškodenej, alebo peňaženka vypadla na stoličku a následne došlo k jej zmocneniu obžalovanou. Súd dospel k záveru, že z hľadiska právnej kvalifikácie je to nepodstatné. Pokiaľ by peňaženka bola odcudzená z kabelky, išlo by bez akýchkoľvek pochybností o konanie podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. v platnom znení. Zákon presne nestanovuje pojem „pri sebe“, chýba presné vymedzenie vzdialenosti. Podľa názoru súdu by vypadnutie peňaženky na stoličku, kde sedela poškodenej neznamenal, že nejde o vec, ktorú mala pri sebe. Peňaženka sa stále nachádzala v jej dosahu, v jej sfére vplyvu (akurát si nevšimla, že vypadla), z ktorého ju obžalovaná mohla vziať. Súd tak považuje za jednoznačne preukázané, že obžalovaná (aj bez detailného zistenia spôsobu krádeže) sa dopustila krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaná bola Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/112/2017-430 zo dňa 17.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/126/2018 zo dňa 10.10.2018 uznaná vinnou z prečinu krádeže v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody. Obžalovaná tak bola v predchádzajúcich 24 mesiacov pred spáchaním skutku odsúdená, čo odôvodňuje kvalifikáciu skutku podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že poškodenej je osobou vyššieho veku (v čase spáchania skutku 74 rokov). Podstatné však je, či o tom vedela, alebo mohla vedieť obžalovaná. Obžalovaná v tom čase mala 51 rokov a na pojednávaní uviedla, že u poškodenej ide o staršiu osobu. To znamená, že ju nepovažovala za rovesníčku, za osobu stredného veku. Vek poškodenej je dostatočne vysoký, aby obžalovaná mohla vedieť, že ide o osobu vyššieho veku. Preto s prihliadnutím na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. súd považuje kvalifikáciu skutku podľa § 212 ods. 4 písm. f) Tr. zák. za oprávnenú.

Pokiaľ ide o druh a výmeru trestu súd postupoval podľa § 34 Tr. zák.. Prihliadol na možnosť generálnej a individuálnej prevencie a možnosť nápravy páchatel'a. Súd prihliadol aj na možné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Obžalovaná je z miesta bydliska hodnotená všeobecne, jej správanie nebolo riešené. Z evidencie priestupkov vyplýva, že sa nedopustila žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovanej súd zistil, že v minulosti bola 2 x odsúdená (rozsudky Okresného súdu Veľký Krtíš 3T/112/2017 zo dňa 17.05.2018 a 10T/71/2018 zo dňa 04.09.2019). Na prvý trest súd neprihliadol, pretože je súčasťou skutkovej podstaty (odsúdená v predchádzajúcich 24 mesiacoch). Obžalovaná sa ku skutku nepriznala a neoľutovala. Súd jej tak nemohol priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Naopak vzhliadol dve priťažujúce okolnosti - spáchala viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a v minulosti bola odsúdená (§37 písm. m) Tr. zák.). Obžalovaná spáchala dva trestné činy. Súd preto ukladal úhrný trest podľa sadzby za trestný čin s prísnejšou sadzbou. Základná sadzba za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 4 je 3 až 10 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností (2:0) dochádza k modifikácii dolnej hranice trestnej sadzby tak, že sa zvyšuje o 1/3 (10 - 3 = 7 rokov = 84 mesiacov/3 = 28 mesiacov) Súd tak mohol uložiť trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Napriek tomu, že obžalovaná spáchala skutok v skúšobnej dobe iného trestu, považuje súd trest v uvedenej výmere za neprimerane prísny. Aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 a 3 Tr. zák. a trest mimoriadne znížil. Prihliadol najmä na zdravotný stav obžalovanej a následok spôsobeného trestného činu (zanedbateľný ekonomický prospech). Obžalovaná doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, preto ju súd zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd rozhodol aj o povinnosti náhrady škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por. v prospech poškodenej slovenskej sporiteľne, a.s. poškodenej K. si pôvodne náhradu škody uplatnila, ale na hlavnom pojednávaní už náhradu nežiadala, preto súd o nej nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolať môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).